Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. II. Pars II.

Wien, 1800 Seite 1329

Quelle:
Copyright:

DXC.

R. 2014 Codex membraneus lat. Sec. XIV. Folior. 323. f. per duas columnas nitidiſſime exaratus, coloribus ſpecioſus, et olim *fratrum Carthuſienſium prope pragam*, quorum Codices exeunte Seculo praedicto, et imminente *Huſſitico* Carthuſiae excidio ad *Axbacenſem* in *Auſtria* Conventum translati fuiſſe mihi videntur, plura complectitur, quae ediſſero. Initium facit Tractatus Dogmaticomoralis, cujus Praefatio incipit: *Cum ſolus in cella ſederem et aliqua de catholica fide mente reuoluerem, cogitare mecum tacitus cepi. Quam eſſet abſurdum. Quam inconueniens et iniuſtum. Quam et recte rationi contrarium dogma deridere catholicum. Dum docet deum unum eſſe et trinum, dum uerbum docet eternum carnem in tempore eſſe factum, dum docet* &c. Ita pergit enumerare Dogmata, quae praecipue captum hominum excedunt, et inde a Philoſophis impugnantur, contra quos pollicetur uſurum ſe Argumentis, quae *ad Hominem* vulgo dicimus, ab Exemplis ſenſibilibus petitis, *ut dum ſuis exemplis reſpondere non poterunt, eorum arrogantia mentis bis naturalibus exemplis inuoluatur pariter et conuincatur. Nam ſophiſtice queſtioni eſt alioquin ſophiſtice reſpondendum et pro uerbo uerbum reddendum, ut dum uiderit homo, ſe non eſſe ſufficientem reſpondere ad minima, credat ſe non poſſe ad majora.* Bona Methodus et vel hodie commendanda. *Erit ergo totale hoc opuſculum in tres libunculos condiviſum. In quorum I°. agetur de fidei articulis. In II°. de dominicis ſacramentis. In III. de uirtutibus ſiue donis nec non et uitiis illis contrariis.* Pars porro I. cenſet *Capita* 21. II. 17. III. vero multo prolixior 92. Per totum Autor ſua Philoſophorum dictis, exemplis hiſtoricis, et ſimilitudinibus e Naturae regno petitis ſtabilit et illuſtrat, eruditione nulli aevo ſuo inferior. At quod illud aevum? Seculum XIII. putem; *Richardum* enim et *Hugonem* citat. Cum vero *Ricardum* ſcribat et *Ugonem*, inſuper *Romagnolam*, et frequenter *Barones* adpellet, *Italus* videtur et Monachus, quod e *Cella* arguo. Utinam et Nomen eruere licuiſſet!

II. *fol.* 112. p. 2. ſuccedit *Sequentia de S. Agnete* in quadrilineari Schemate Notulis vetuſtis ſaltem Sec. XII. illigata, cujus initium:

Pulchra facie, ſed pulchrior ihesu criſti fide
Agnes que diceris mors caduci mundi amoris
Et electrix ſponſi uitalis decoris.
Nos torpentes in penitentie proris.
Prece pia virgo dya excita.
Ne erremus deuiemus patrie in uia.